

blot for Staten, men ogsaa for Viborg Amtsråd og Viborg By, er det billigt, at de bidrage noget. Lad dem komme frem med det, og lad dem gøre deres Tilbud; lad os saa se, hvad vi kunne gøre! For saa vidt Ministerens Tanke skulde gaa i den Retning, vil jeg tillade mig at minde om, at den Gang disse Baneforhold bleve ordnede, var man, efter min og jeg tror fleres Mening, i Virkeligheden haard og streng mod den paagældende Lokaltet. Der var Tale om, at Staten skulde bygge Banen med et Tilskud fra den paagældende Egn, men Resultatet blev det, at den paagældende Egn maatte selv staffe Bidrag mod et Tilskud fra Staten af 80,000 Kr. pr. Banemil. Dette, tror jeg nok, man tør sige, har været i og for sig haardt. Men hvad enten det er haardt eller ikke haardt, det er et Faktum, at vedkommende By og Land ikke kunne strække sig videre, end de have strakt sig. De formaa ikke med deres bedste Vilje at yde noget større Beløb, end de have ydet og maa yde ifølge denne Ordning. Spørgsmaalet er derfor dette: Skulle vi nu anvende 350,000 Kr. for at saa en flet, i Tidens Løb mere og mere utilfredsstillende Banegaard ved Viborg, eller skulle vi anvende 200,000 Kr. mere for at saa en tilfredsstillende Ordning, som ganske vist har særlig stor Interesse for Viborg, og som vistnok ogsaa har meget stor Betydning for Viborg Amt i det hele, men som tillige — det kan ikke mislendes — har den største Betydning for Staten. Forøvrigt er jeg tilbøjelig til ikke at tvivle om, at det jo er muligt, at det, naar man vil tage denne Sag med Rolighed og Velvilje, vil vise sig, ogsaa paa andre Punkter, at de Beregninger, hvorfra man er gaaet ud, kunne blive modificerede noget. Man har saaledes anslaaet Værdien af den gamle Banegaard for Langaa-Banen og Banestrækningens Nedlægning o. s. v. til 137,000 Kr. Det er dog muligt, at det kunde vise sig, at Værdien her var noget større. Det er dog muligt, at man kunde finde, at den gamle Banegaard kunde saa en eller anden Anvendelse, hvorved den fik en større Værdi, end naar man kun tænkte sig, at den skulde rives ned eller anvendes til private Bygninger, eller hvad man nu i øvrigt maatte tænke sig. Jeg tror derfor, at der som sagt vel kan være Anledning til at se med No og Velvilje paa denne Sag, og skønt den højtærede Minister nedslug mit Haab noget ved den Maade, hvorpaa han udtalte sig i Modsetning til den ærede Ordfører, saa har jeg dog den Tillid til ham, at han vil gøre det. Jeg tror, at han, som den ærede Ordfører, vil gøre

denne Sag til Genstand for velvillig Overvejelse inden 3dje Behandling.

C. Ravn: Jeg skal ikke sige videre om det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Frederikshavn (Nyholm). Jeg er baade ham og den sidste ærede Taler taknemmelig for de Grunde, de have fremsført, for at Sagen kan blive saa nøje overvejet som muligt; thi sikkert er det, at det Forhold, som her skal ordnes, vil komme til at gribe ind i en lang Fremtid, og at altsaa en heldig Løsning paa dette Tidspunkt vil være ønskelig. Jeg haaber med de 2 ærede Medlemmer, at man vil tage denne Sag under nærmere Overvejelse inden 3dje Behandling for om muligt at komme til et godt Resultat. Det er dog ikke derfor, jeg har bedt om Ordet, men det er i Anledning af nogle Udtalelser fra det ærede Medlem fra Lemvig (Aaberg), som have min fulde Tilslutning. Det er en bekendt Sag, at i den vestlige Side af Limfjorden bor der en Mængde dygtige Skippere, men de have lidt meget under Forholdene. Skulde de østpaa, havde de gennem Limfjorden meget vanskelige Forhold og ogsaa paa Grund af forskellige Forhold en Del Afgifter at erlægge, og skulle de vesterud, har der som bekendt været store Vanskeligheder, hvorfor man har søgt med, om muligt, at saa et Havneanlæg ude ved Harboøre. Det vil blive en meget bekostelig Sag, og jeg synes derfor, at de Forhold, som det ærede Medlem bragte frem, tale for, at der maa gøres noget i den Henseende, han nævnte ikke alene for Skibsfarten, men særlig ogsaa for Fiskeriet. I den vestlige Del af Limfjorden bor en Del af vore bedste Fiskere, Folk, som paa Grund af, at Fiskeriet i de sidste Aar har slaaet noget fejl, have søgt ud til Havfiskeriet, og som det derfor vil være ønskeligt, at der bliver gjort noget for, saaledes at de kunne være sikre i i deres Ind- og Udsejling til Havet. Det Forslag, som er kommet frem for den Kommission, som har undersøgt disse Forhold, gaar ud paa, at der skulde anstattes et Uddybningsfartøj til en Sum af 320,000 Kr. Ganske vist er det ikke nogen lille Sum, men naar man ser, hvilke Opgaver der vil blive givet et saadant Fartøj, synes jeg ikke, den er saa stor. For det første vil det jo saa den Opgave, at det skulde uddybe Jarvandet, hvad der er i høj Grad Trang til, og for det andet skulle de sætte Afmærkning, hvad der nu er overladt til Lodsvæjenet, som har gjort det paa en mindre god Maade, begrundet i, at Lodserne ikke have saadanne Fartøjer til deres Raadighed, som de bør have, og endelig skulde det samme Skib hjælpe til